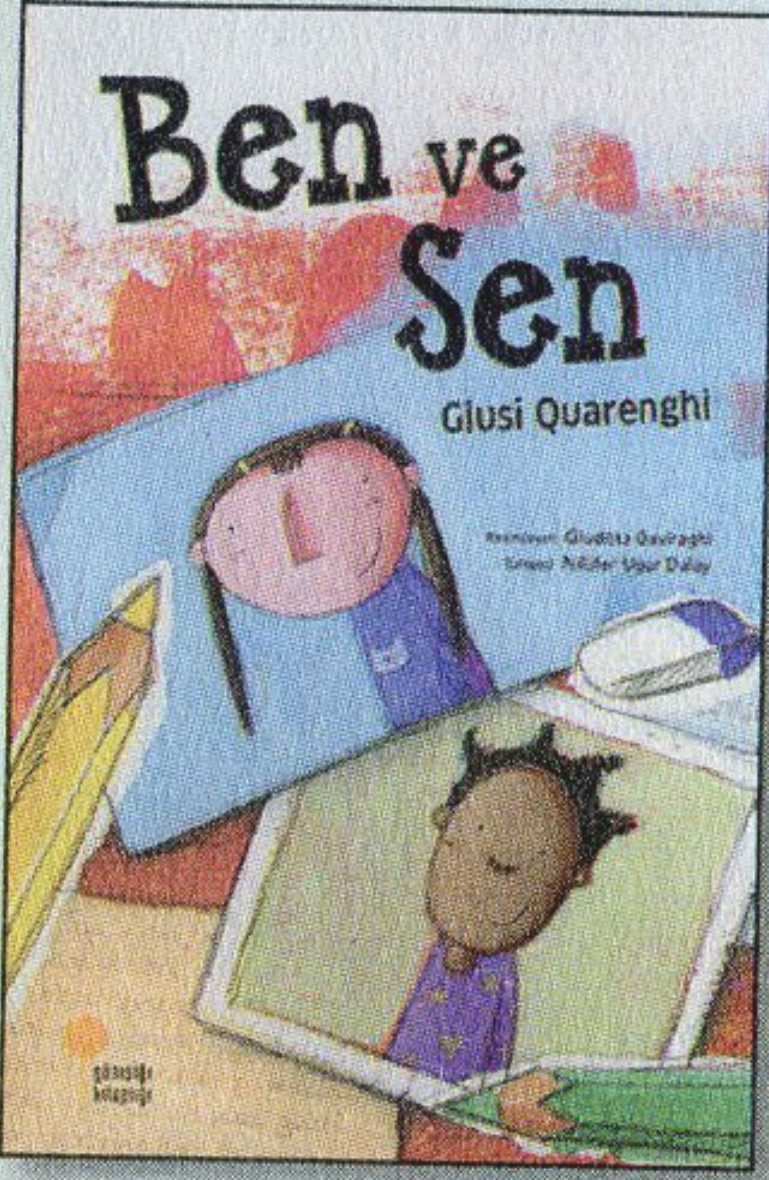

BEN VE SEN

İtalyan yazar Giusi Quarenghi'nin yazdığı "Ben ve Sen" adlı kısa çocuk romanı bir okul kütüphane görevlisinin yaratıcı etkinlik düşünürken aklına gelenlerle başlıyor. Çocukların şu kısa ömürlerinde yazılacak bir geçmişleri yok mudur? Elbette var! Kütüphaneci Marina, bir yaz atölyesinde çocukları ikişerli gruplara ayırıp arkadaşlarının yaşamöykülerini araştırıp yazmalarını istiyor. İtalyan Beata ile Faslı göçmen Aziza eşleşiyorlar ancak birbirlerinin hakkında yazmaları hiç de kolay olmayacak. Aziza yaşça daha büyük ama daha alt sınıfta çünkü Fas'tan göç edeli henüz iki yıl olmuş, İtalyacası yetkin değil. Beata'nın kendi ülkesinde anadilini konuşarak geçen hayatı daha kolay, Aziza'nınkine oranla. Aziza'nın annesi bir evde yatılı hizmetçi olduğu için ancak hafta sonu görüşebiliyorlar, küçük kız rahibe yurdunda kalıyor. İki çocuğun hayatları birbirinden çok farklı, birbirlerine gide gele bunu fark ediyorlar. Tema; göçmenlerin sorunları, farklı dinlerle uyum, ırkçılık, anadilde eğitim gibi kavramlara farklı bakış açılarından yaklaşıma olanak tanıyor. Yazar, İtalya adına özeleştiri yapıyor, bu da kitabı değerli kılıyor. Çocukların yazdığı pasajlar çok gerçekçi, dil sade. Rahibeleri eleştirdiği kısmı çok sevdim. Okumanın faydaları yadsınamaz ama yazmanın çocuklar üzerindeki yararlarını örnekleyen önemli bir eser daha duyuruyor sesini...

"Ben ve Sen", Giusi Quarenghi, Resimleyen: Giuditta Gaviraghi, Çeviren: Nilüfer Uğur Dalay, 8+ yaş, 80 s., Günışığı Kitaplığı, 2015